

Subdelegada del Govern, Antonia Garcia, diputats Alberto Asarta i Alberto Ibáñez, diputades autonòmiques Dora Llop i Silvia Gómez, directora general de Labora, Marisa Mezquita, reina i dames de les festes, honors i distincions de la ciutat, regidora de Cultura, autoritats, corporació, senyores i senyors. Molt bona vesprada a totes i a tots.

El d'enguany no és un 20 de Febrer qualsevol. Estem d'aniversari; 750 anys, ni més ni menys. Set segles i mig ens separen d'aquell 20 de febrer de 1274 en què el rei Jaume I firmà el document que ens donava carta de població. 750 anys que ens ha recordat el magnífic vídeo amb què hem iniciat este acte, amb el segell d'Abel Campos i Lluís Puig. Un passeig audiovisual per la nostra història que ens apropa a l'esdevenir que ens ha convertit en el que hui som. Un poble que, sense perdre les seues arrels, camina cap a una ciutat -la nova Vila-real del segle XXI- solidària, inclusiva, d'oportunitats, sostenible i innovadora, com diu un dels nostres lemes. Som la millor ciutat amb cor de poble del món.

Ser de Vila-real, ser del poble, va més enllà d'haver nascut o de viure en algun dels carrers o partides del nostre terme. És un sentiment que ens identifica i que ens uneix. I els sentiments, les emocions, van més enllà de les paraules. Per això, era imperatiu que el 750é aniversari del nostre poble tinguera el seu propi himne. Una exaltació de la identitat i l'orgull vila-realenc; himne compostat pel mestre Alfredo Sanz i pel nostre 20 de Febrer d'enguany Antoni Pitarch. Digne hereu de *l'Himne a Vila-real* que ens van llegar per a la posteritat el mestre Goterris i Francisco Moreno, que, a partir d'enguany, seran també fills predilectes de la nostra ciutat per unanimitat. Un himne a l'esforç que ens recorda com, *foradant les dures penyes*, els nostres avantpassats van fer de Vila-real la terra pròspera i acollidora que som hui. Gràcies i enhorabona també a les veus de la Coral Sant Jaume, Cor Ciutat de Vila-real i Veus de Cambra, per posar la melodia al nostre orgull vila-realenc durant este acte.

Vull agrair també la participació de la ciutadania en l'homenatge al rei, que hem viscut aquest matí. Un acte que hem volgut també que fora enguany especial, amb la lectura de la Carta Pobla per part d'un vila-realenc implicat sempre en la nostra cultura, història i tradicions. Gràcies, professor Jacinto Heredia.

Tampoc no puc deixar d'agrair al periodista Xavier Manzanet Moner, tants anys la veu de Vila-real des dels micròfons de la COPE i allà on ha col·laborat, també premi 20 de Febrer de 2008, que haja acceptat ser hui el presentador dels actes d'homenatge a la fundació de la ciutat en el nostre 750 aniversari. Sempre seràs, Xavier, la veu del nostre poble.

I no em puc oblidar d'una institució i tradició importantíssima per a nosaltres, que ens ajuda a reforçar la nostra identitat, els llaços de germanor i estima a Vila-real. Més de 700 dones al llarg d'aquests 77 anys. Un exèrcit de soldades de l'amor i de l'estima per Vila-real.

Gràcies a la nostra reina, Gràcia, i dames de la ciutat, a les quals retrem homenatge esta vesprada. També als nostres gegants Pasqualet, Marigracieta, Jaumet i Pinella, acompanyats enguany per la colla de l'Alcora, la pirotècnica Reyes Martí, el grup de dolçainers El Trull, la banda de la Unió Musical La Lira, el Grup de Danses El Raval i tots els veïns i veïnes, associacions, entitats, que no heu faltat, un any més, a la cita amb la nostra història. A tots, gràcies per acompanyar-nos i fer d'este 20 de Febrer un dia especial.

Cada any, en el marc de les nostres festes fundacionals, l'Ajuntament, Ca la Vila, atorguem uns reconeixements a persones, institucions, empreses o associacions dels quals volem agafar l'exemple i que siguen l'espill on mirar-nos i on es puguem mirar els nostres joves a través dels seus valors. Exemple que volem destacar com *algo* bo per a tots i totes. Enguany, amb el consens de tota la corporació, fiquem el focus en l'Agrupació de Penyes del Villarreal, l'Acadèmia Almi de Manuel Canseco Caballero, Carmen García Bartoll, Antoni Pitarch Font, Calzados Prieto i Pasqual Broch Reverter. Sis persones i entitats que conformen el calidoscopi de vivències i de valors en els quals la nova Vila-real del segle XXI es vol veure reflectida.

Valors com la innovació, l'educació, la sostenibilitat, el progrés. També la creativitat, la solidaritat, l'esforç. Arrels, unió, història, superació, resiliència, tolerància... Tots els valors que han fet possible la Vila-real d'on venim i la que som i que alimenten la Vila-real que volem ser.

Sempre amb la guia i protecció dels nostres patrons, Sant Pasqual i la Mare de Déu de Gràcia, reunits aquest cap de setmana amb el Santíssim Crist de l'Hospital en una ocasió històrica amb motiu dels 750 anys de la nostra parròquia de l'arxiprestal. No és casualitat que la nostra existència com a poble estiga lligada a la de la parròquia original de Sant Jaume, als valors cristians i a la devoció als nostres patrons, que han imprès la seua empremta indeleble en la nostra forma de ser, genuïnament vila-realenca: humils i esforçats com sant Pasqual, agraïts com la Mare de Déu de Gràcia, hospitalaris com el nostre Crist de l'Hospital. No oblidarem mai l'emoció que vam sentir ahir units en l'encontre de tots tres en aquest poble fundat pel rei en Jaume; record que ja forma part de la nostra memòria col·lectiva i que és només l'inici del que ens queda per celebrar i compartir durant tot este any, fins al febrer de 2025.

Els convida a celebrar junts i juntes enguany, també, el 750 aniversari del naixement, dos dies després de la nostra fundació, de la nostra parròquia arxiprestal Sant Jaume. Amb els actes que mossén Javier i la comissió creada per a tal fi han preparat i en els qual col·laborem des de l'Ajuntament.

AGRUPACIÓ DE PENYES

La primera imatge que ens retorna aquest espill dels premis 20 de Febrer és la d'un sentiment capaç de traspasar totes les fronteres. L'orgull vila-realenc que traspua la creació, fa ja 26 anys, de l'Agrupació de Penyes del Villarreal Club de Futbol. Amb ells hem rigut i hem plorat cada partit del nostre club groguet. Hem celebrat cada victòria i ens hem tornat a alçar després de cada derrota. Hem viatjat per tota Europa i hem rebut a les principals aficions del món com a Villarreal sabem fer-ho: com una ciutat acollidora i oberta, moderna i avançada, però tradicional i humil, que estén els braços a qualsevol que ens vulga conèixer. I amb ells, per cert, hem corejat a viva veu l'himne del Villarreal escrit pel nostre 20 de Febrer Toni Pitarch i el mestre Alfredo Sanz. Qui de vostès no ha cantat mai allò de *la il·lusió de tot un poble*, veritat?

No és la única interconnexió que descobrirem entre els nostres premiats de hui. Una altra ens porta fins a Villafranca de los Barros, a Badajoz, on hi ha una de

les 33 entitats que aglutina l'Agrupació de Penyes del Villarreal, i on va nèixer també Manuel Canseco, fundador de l'Acadèmia Almi i gran aficionat al futbol.

Però tornem a Vila-real i a l'Agrupació de Penyes. No puc deixar passar l'ocasió d'agrair-vos el que el vostre alè i treball desinteressat suposa no només per al Villarreal sinó per a tot el poble, més unit i cohesionat també a través dels valors de l'esport. També per reforçar els llaços de convivència i germanor entre els nostres pobles. Gràcies, Javier, en representació de les 33 penyes, perquè sou capaços d'aglutinar i congregar al voltant del sentiment groguet als nostres pobles veïns i germans i també altres que no saben de distàncies.

(*POBLES COM LA VALL, BETXÍ, ALMASSORA, VINARÒS, BARCELONA, MADRID, HOLANDA, TXÈQUIA... EMOCIÓ I ENCONTRE DE PENYES DE POBLES VEÏNS)

Gràcies també per la vostra solidaritat i per la vostra col·laboració en tot allò que se vos ha demanat. Puntal clau en el projecte de turisme esportiu en el qual estem immersos i que té, com no podia ser d'altra manera, al nostre Villarreal CF com a gran ambaixador.

El nostre poble, i especialment la nova Vila-real del segle XXI, no s'entendria sense el Villareal Club de Futbol, que va complir l'any passat un segle i que vam celebrar junts i juntes per *tot lo alt*. I un club sense afició tampoc no és res. Si l'afició és de primera, com la nostra, ja tenim més de mig camí fet. Des de l'Ajuntament anem a treballar per a millorar i enfortir el nostre treball junts. Enhorabona i sempre endavant!

ACADEMIA ALMI. MANUEL CANSECO CABALLERO

I és que si seguim mirant-nos en l'espill dels nostre guardonats, descobrirem el germen, la llavor, d'esta Ciutat Educadora que és hui Vila-real: l'Acadèmia Almi. Per les seues aules van passar molts dels noms propis que han contribuït a fer de la nova Vila-real del segle XXI una ciutat d'oportunitats.

Sempre he tingut curiositat per les biografies i històries de vida d'aquells que han sigut referents, element molt important per a l'educació d'una societat, per a

construir models, patrons i mentors. A Vila-real, tal com anava creixent, em preguntava on s'hauria format la gent en aquell poble agrícola, després d'una dura guerra civil i un també duríssima postguerra, amb menys de la meitat de població de la que som hui, sense institut, universitats properes o educació a l'abast de qualsevol. I m'impressionava veure al front d'indústries, comerços, bancs, a tantes persones que quan preguntava em parlaven de l'Acadèmia Almi, on molts havien après comptabilitat o altres disciplines. Aquella acadèmia del carrer Major, on anaven en les poques hores que els quedaven després de treballar. Esta setmana mateixa, escorquellant en els papers de casa la meua avia, trobava rebuts i papers de l'Acadèmia Almi del meu propi pare, que en pau descanse.

Un dia, sopant en casa del meu amic Manuel Bosquet, un excel·lent uròleg, vaig conèixer a Manolo Canseco, amic del pare de Manuel, Manolo Bosquet. Ell és el fill de don Manuel Canseco i nebot de la *senyo* Filomena. Des d'aquell dia, i en totes les preguntes que li vaig fer, no he deixat mai de pensar en el gran deute que Vila-real tenia amb aquell home, que va deixar en moments molt difícils la seua terra d'Extremadura i que va despertar en el nostre poble la curiositat per l'educació i la formació, fonamentals per al nostre desenvolupament econòmic. Recorde quan Pascual Sanz, el nostre ex president de la Junta Central de Setmana Santa, em contava anècdotes de l'Acadèmia i com, gràcies a estudiar allí després de treballar al camp, va poder treballar en la incipient indústria de les maquinetes de raure, després en bancs, la Caixa Rural, etc. També em consta que alguns dels nostres fills predilectes, com don José Soriano, els germans Héctor i Manolo Colonques o don José Gómez Mata van passar per l'acadèmia, com tanta gent del nostre poble; entre elles, també Lidón Prieto, una de les nostres homenatjades en este acte.

Hui, afortunadament, la formació està a l'ordre del dia. Tenim acadèmies, centres d'idiomes, cursos especialitzats... i una amplia xarxa educativa de centres d'educació públics, privats i concertats. Però quan Manuel Canseco Caballero va arribar al nostre poble al 1945, la realitat era molt diferent. Amb Leónida, la seua dona, va apostar per oferir als vila-realencs i vila-realenques la millor arma per a combatre els difícils temps de la postguerra: l'educació.

El filòsof Aristòtil va dir "*Educar la mente sin educar el corazón no es educación en absoluto*". Per tots els qui van tindre l'honor de conèixer-lo i la sort d'aprendre'n, m'atrevisc a dir que aquesta màxima va guiar Manuel Canseco durant els 45 anys que va estar al front de l'Acadèmia Almi.

Els seus fills, Manuel i Juan Antonio, poden estar ben orgullosos de l'empremta que Manuel Canseco ha deixat per sempre en el nostre poble. El seu poble. Perquè Manuel va ser un exemple clar d'allò que els deia al principi: ser de Vila-real és molt més que haver nascut ací.

L'acollida que Manolo Canseco i la seua família va rebre a Vila-real després de passar moments tan difícils va ser total. Però la gratitud en forma de valors i educació va ser un retorn incalculable i fonamental per a multiplicar el caràcter emprenedor de la nostra gent i encetar la industrialització i el creixement econòmic, fenomen que en altres pobles no es va donar.

Enhorabona, Manuel. Vila-real sempre estarà en deute amb ton pare.

CARMEN GARCIA BARTOLL

Dels valors de l'esport i la germanor als de l'educació i la formació. I ara, passem als de la innovació, l'empoderament de la dona i la indústria puntera. Carmen García Bartoll és, sense dubte, el millor exponent de la ciutat innovadora, emprenedora i lluitadora que hui som.

Una sola grua tenien Carmen i Tomás quan van emprendre el negoci de Grúas Tomás fa més de 40 anys. Hui, aquella aventura tímida s'ha convertit en una de les principals empreses de transport i grues del país, amb projectes com la remodelació de l'Estadi de la Ceràmica o el Santiago Bernabéu. Una empresa compromesa amb el medi ambient i amb la societat que beu de la passió amb què la nostra homenatjada, Carmen Garcia Bartoll, va agafar les regnes del negoci familiar en moments tremendament difícils, quan Tomás ens va deixar massa prompte per un fatídic accident.

Els seus fills -Alejandro, Tomás i Miguel, continuadors del negoci d'aquesta magnífica empresa internacional- i els seus nets -Paula, Tomás, Miguel, Vega,

Maria, Silvia y Alejandra- són sense dubte els majors admiradors d'esta dona valenta i decidida. Ja ho han vist en els ulls orgullosos de la nostra dama Maria. Tot Vila-real se suma ara a este orgull.

Històries com la de Carmen o com la de la nostra Filla Predilecta Dolores Cortés, a qui envie des d'ací una forta abraçada, són les que han fet gran el nostre poble. Una dona que, davant les dificultats, en lloc de deixar-se véncer per l'adversitat, va agafar el bou per les banyes, es va reconvertir i va portar endavant una empresa que hui és un dels grans orgulls de Vila-real. Com aquells llauradors que van plantar bajoca quan les gelades es van emportar per davant la collita. Com els primers visionaris que van veure en el taulellet una indústria pròspera per a no dependre més de les inclemències de l'oratge. Fent de la necessitat virtut; una altra característica, per cert, molt vila-realença. I d'aquelles circumstàncies difícils, construir un negoci que, sense perdre mai l'essència familiar, ha contribuït de manera innegable al teixit econòmic i el progrés de Vila-real, col·laborant també amb l'Ajuntament sempre que els ho hem demanat.

Deia l'empresari John Rockefeller *"El éxito en los negocios no se mide solo en términos de ganancias financieras, sino también en el legado que dejamos y en las relaciones que construimos"*.

Dona humil, dinàmica, xarradora, saludadora i sempre alegre, que encara va cada dia a treballar a les oficines de l'empresa, al peu del canó cuidant sempre de la seua extensa família. Quin dubte, doncs, Carmen, que el negoci que vas construir amb Tomás ha assolit el major dels èxits. Quin excel·lent llegat per al nostre poble i per a la teua família. Enhorabona!

ANTONI PITARCH FONT

I dels valor de l'esport, la germanor, l'educació, la innovació, l'empoderament de la dona, la indústria... a la tradició, la història i l'estima per *lo nostre*.

Quan més coneixem algú o alguna cosa, més l'estimem. Per tant, més la cuidem.

El nostre 20 de Febrer Antoni Pitarch ha dedicat bona part de la seua trajectòria a ajudar-nos a estimar més el nostre poble per la via del coneixement, de la

història... i també de la rima. A ell i a Alfredo Sanz devem, com els comentava abans, l'himne vila-realenc més escoltat arreu del món, el del nostre Villarreal. També el nou himne del 750 aniversari que acabem d'estrenar en este acte o, fins i tot, un pregó de festes. El que diu:

*Comença a Vila-real
la festa capdavantera,
que enlairen nostra senyera
en llaors de Sant Pasqual!*

Les composicions, els versos, investigacions i articles de Toni Pitarch ens han ajudat entendre un poc millor d'on venim. Coneixedor profund de la nostra història i tradicions, dels oficis populars o d'episodis que han marcat el nostre esdevenir, com la Guerra de Successió, els bombardejos de la Guerra Civil o la Segona República. Amb una trentena de publicacions a les esqueses, una desena de premis, poemaris musicats o auques com la de Sant Pasqual o la del Reg de l'Horta per a la Comunitat de Regants, entitat que presideix, precisament, un altre dels guardonats en l'acte de hui.

En definitiva, un vila-realenc de cor, bolcat en l'educació, compromés amb la ciutat fins al punt que el vam veure també durant un breu període de temps en aquest costat de la bancada, com a regidor de l'Ajuntament de Vila-real. Un vila-realenc generós, que ens ha regalat el bé més preuat de tots per a construir aquesta nova Vila-real del segle XXI: el coneixement i l'estima per les arrels. Enhorabona, Toni, també per a Glòria, Laura, Balma i tota la família.

Esperem seguir comptant amb el teu talent i la teua estima pel nostre poble per molts anys, Toni. Perquè persones com tu mantenen viva la memòria col·lectiva d'un poble i ens ajuden a crear identitat, comunitat, i sobretot cura pel llegat dels nostres avantpassats.

Gràcies, Toni.

CALZADOS PRIETO

Dels valors de l'esport, la germanor, l'educació, la innovació, l'empoderament de la dona, la indústria, la tradició i estima per lo nostre... al comerç de proximitat. Comentàvem abans que pocs dels ací presents no haureu entonat mai allò de *"la il·lusió de tot un poble, industrial i llaurador"*. Probablement els mateixos que no hauran portat mai les espadenyas a arreglar a la tenda de José i Maruja, ara de Lidón i José, al carrer de la Mare de Déu de Gràcia, o a comprar allí les famoses espadenyas d'espart.

Un poble són també els seus comerços. A un poble el fan també les tendes de barri. Massa bé sabem -veritat, Lidón?-, que no són bons temps per al xicotet comerç. Fa massa temps que no són bons temps.... Per això, és encara més lloable que Calzados Prieto no només seguísca fent realitat la proesa d'obrir cada dia les portes, sinó que a més ho faça amb una visió moderna, sostenible i innovadora del negoci que van fundar José Prieto i Maruja Ballester fa prop de 60 anys. Demostrant que la proximitat i el tracte humà no està en cap cas renyit amb la rendibilitat. Al revés. En esta època globalitzada, de virtualitat i hiperconnexió, de competència ferotge, on podem adquirir qualsevol cosa només traient el mòbil de la butxaca, només hi ha una cosa que no trobarem si no xafem carrer: la calidesa i el consell amic que ens ofereix el nostre comerç local. El del contacte humà, el vertader.

A Vila-real tenim la sort de comptar amb una xarxa comercial sòlida i capdavantera. Uns 1.800 comerços de tot tipus que han fet front a tremendes adversitats en els últims anys: la pandèmia, els centres comercials, les crisis, les noves tendències de consum, especialment la compra online... I ho han fet sempre sense perdre el somriure i el compromís amb el nostre poble. Sabeu que, des de l'Ajuntament, hem fet tot el que estava a les nostres mans i més per acompanyar-vos i ajudar-vos a fer front a estes dificultats. Perquè som plenament conscients que, com deia ja en el segle XVI Hernán Cortés, *"una ciutat sense comerç és una ciutat sense vida"*. I és que així és. Quan tanca un comerç, a les ciutats i pobles és com si s'apagara una llum que dona vida als nostres barris i centres històrics.

La història de Calzados Prieto és una inspiració per a tots, un exemple d'emprenedoria, perseverança i compromís amb Vila-real. Un compromís que ha mostrat des de sempre formant part de manera activa d'associacions de defensa i suport del nostre comerç local, com hui dia Ucovi, i participant en totes aquelles iniciatives i campanyes per a promoure les nostres tendes i, per tant, per a garantir la vida i el progrés econòmic del nostre poble.

Les amenaces són greus i globals. Però estic segur que treballant junts aconseguirem mantindre eixe patrimoni que deuria estar protegit com és el comerç de proximitat. Poder anar a comprar sense agafar el cotxe és també un element de sostenibilitat. Tindre a prop de casa tot el que podem necessitar és també un element importantíssim quan ú es fa major... Vull aprofitar ací per agrair també a Ucovi i Ashiovi el seu treball i col·laboració per a fer-ho possible.

Gràcies, Lidón, i enhorabona també a Trini, la teua germana, pel llegat de treball, calidesa i excel·lència dels vostres pares. Llegat que Pau, Lledó i les generacions futures de la família, podran seguir sentint amb orgull.

PASQUAL BROCH

I dels valor de l'esport, la germanor, l'educació, la innovació, la indústria, la tradició o el comerç de proximitat anem a allò a què ho devem tot i als nostres orígens: l'agricultura.

Història i futur. Tradició i modernitat. Arrels i progrés. Tot això veiem quan ens mirem a l'espill de l'últim 20 de Febrer de hui. Pasqual Broch Reverter, president de la Comunitat de Regants, institució a la qual vam atorgar la Medalla d'Or de la Ciutat l'any 2021. També president del Sindicat Central d'Aigües del Millars i de la Federació de Regants de la Comunitat Valenciana.

En el 750é aniversari de Vila-real rendim homenatge a una persona que representa millor que ningú aquesta dicotomia poble-ciutat que ens fa únics. Aquesta capacitat tan vila-realenca d'adaptar-nos a un món canviant i cada vegada més exigent, d'avançar, sense perdre mai la nostra essència.

Llaurador i fill de llauradors. De Pasqual i Adoració, dona del magatzem. Enamorat de la terra i, per això mateix, treballador incansable per a fer de la nostra agricultura un sector de present i de futur. Modernitzant el reg, els tractaments, la gestió professionalitzada d'una entitat centenària. Obrint la Comunitat de Regants de manera històrica a tota la societat, amb eixe espectacular saló social que hem restaurat, condicionat i ficat en valor per al seu ús, entre el Sindicat, l'Ajuntament i la Diputació. O la caseta de l'Assut, allà on, fa més de 750 anys, es va originar tot: el nostre riu Millars i la nostra séquia, que va complir en l'any 2022 750 anys d'història. Una infraestructura que va ser fonamental per al nostre naixement, com recorden l'historiador i ex president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua Ramon Ferrer i el nostre arxiver Vicent Gil en el llibre 'La Vila-real del segle XIII'. Columna vertebral de la ciutat amb cor de poble que som.

En uns temps difícils i convulsos per al camp, vull aprofitar també este reconeixement que t'atorguem, Pasqual, per mostrar tot el nostre suport i compromís amb els nostres llauradors. Si no som capaços de posar fre a aquesta sagnia que viu el camp, de preus irrisoris, competència deslleial, costos i burocràcia abusives, terres abandonades... la nostra horta acabarà convertida en un rocam. I en pagarem les conseqüències, tant per a la nostra economia com per al nostre paisatge, equilibri natural i sostenibilitat urbana. Per al nostre futur.

En això estem, fent costat en tot allò que podem a les justes reivindicacions del nostre camp. I, de la mà de professionals com Pasqual Broch i la Comunitat de Regants, treballant per una gestió més eficaç de la terra i del nostre bé més preuat: l'aigua. La que ens va donar la vida i ens pot continuar garantint el futur si seguim cuidant l'aigua com ho han fet els nostres avantpassats a través d'institucions com el nostre Sindicat de Regs.

Perquè, com diu el proverbi indi, *"la tierra no es una herencia de nuestros padres, sino un préstamo de nuestros hijos"*.

Gràcies, Pasqual. Enhorabona també a Anna i als orgullosos fills, Guillem i Marc. I enhorabona també al gran equip del nostre Sindicat de Regs.

Agrupació de Penyes del Villarreal, Acadèmia Almi, Carmen García Bartoll, Antoni Pitarch Font, Calzados Prieto, Pasqual Broch Reverter. Sis històries, sis maneres de viure i sentir l'orgull vila-realenc. Sis imatges que ens retorna l'espill d'eixa nova Vila-real del segle XXI que, entre tots i totes, estem construint. La Vila-real solidària i inclusiva, d'oportunitats, sostenible i innovadora; la ciutat educadora i compromesa amb les seues arrels, la Vila-real oberta i acollidora, tolerant; la que no s'amedrenta front a les adversitat sinó que es fa més forta... La Vila-real que representen els nostres premiats de hui i que ens serveix de far.

En aquest reconeixements tan especials, recordem que som hereus d'una història rica, i recordem que no ha caigut del cel; que és fruit de molt de treball i esforç dels nostres avantpassats. D'un llegat que hem de cuidar i millorar si és possible per a les generacions que vindran.

Som també arquitectes d'un futur de progrés i d'esperança, de somnis per complir. Amb l'exemple d'humilitat i d'esforç dels nostres guardonats, l'Ajuntament seguirem treballant com ho hem fet fins ara, per a complir la nostra principal missió: ser el pegament social que acompanye i cohesione l'extraordinari potencial de la nostra gent. No de bades la pròpia etimologia de la paraula ens marca el camí: Ajuntament, del llatí *-iunctus*, junts. Aquesta és la passió que ens mou, ajuntar-nos tots i totes per a, units, seguir avançant. Perquè és junts com Vila-real avança.

Els nostres avantpassats ens han llegat, al llarg dels 750 anys d'història, el millor poble del món. Ara, és responsabilitat nostra protegir aquest llegat i fer-lo cada dia més gran. Orgull vila-realenc.

Els deixe amb els coneguts versos del poeta Vicent Andrés Estellés, de qui celebrem enguany el centenari del naixement.

Allò que val és la consciència

de no ser res si no s'és poble

Gràcies al personal de l'Auditori per fer possible aquest acte i a tots vostès per la seua presència, atenció, companyia i consideració. Molt bona vesprada.

Visca Vila-real!